”ميٺي بچي - باپ کي ياد ۾ رهنا، يھ بهت ميٺي مِٺائي هئہ، جو دوسرون کو ڀي بانٽتي رهو اَرٿات اَلف اؤر بي کا پريچيہ ديتي رهو“

پرشن :- اِسٿائي ياد رهني کي سهج وِڌِي کيا هئہ؟

اُتر :- اِسٿائي ياد ۾ رهنا هئہ تو ديهہ سهِت جو ڀي سنبنڌ هئہ اُن سڀکو ڀُولو. چلتي ڦرتي، اوٺتي بئٺتي ياد ۾ رهني کا اَڀياس کرو. اَگر يوگ ۾ بئٺتي لال بتي ڀي ياد آئي تو يوگ ٽُوٽ جائينگا. اِسٿائي ياد رهہ نهين سکينگي. جو کهتي کِ کوئي خاص بئٺ کر يوگ کرائي، اُنکا يوگ لگ نهين سکتا.

گيت :- رات کي راهي....

اوم شانتي . اَڀي يھ هوئي يوگ کي بات کيونک اَڀي هئہ رات. رات کها جاتا هئہ کلهيگ کو، دِن کها جاتا هئہ ستيگ کو. تم اَڀي کلهيگ روپي رات سين ستيگ دِن ۾ جاتي هو. اِس ليئي رات کو ڀُول دِن کو ياد کرو. نرک سين ٻُڌي کو هٽانا هئہ. ٻُڌي کهتي هئہ بروبر يھ نرک هئہ اؤر کسي کي ٻُڌي نهين کهتي. ٻُڌي هئہ آتما ۾. آتما اَب جانِ گئي هئہ کِ بابا آيا هئہ رات سين دِن ۾ لي جاني. باپ کهتي هئہ هي آتمائين تمکو جانا هئہ سورڳ ۾. پرنتو پهلي شانتي ڌام ۾ جاکر ڦر سورڳ ۾ آنا هئہ. گويا تم يوگي هو، پهلي گهر کي، پيڇي راڄڌاني کي. اَب مرتيولوک اَرٿات رات پوري هوني هئہ. اَب جانا هئہ دِن ۾ اِسکو ايشوريہ يوگ کها جاتا هئہ. ايشور نراکار همکو يوگ سِکلاتي هئہ اَٿوا هم آتمائون کي سڳائي کراتي هئہ. يھ هئہ روحاني يوگ، وهہ هئہ جِسماني. تم بچون کو ايک جڳهہ بئٺ يوگ نهين لڳانا هئہ. وهہ تو منش جئسي خد بئٺتي هئہ وئسي سڀکو بئٺک سِکاتي هئہ. يهان تمکو بئٺک نهين سِکائي جاتي هئہ. هان سڀا ۾ قاعدي سِر بئٺنا هئہ. باقي يوگ ۾ تو کئسي ڀي بئٺي، چلتي ڦرتي سوتي ڀي لگ سکتا هئہ. آرٽِسٽ يوگ ۾ رهہ چِتر بناءِ سکتي هئہ. شِو بابا، جس سين يوگ لڳاتي هئہ، اُنکا چِتر بناتي هئہ. جانتي هئہ يھ همارا بابا نراکاري دنيا پرمڌام ۾ رهتي هئہ. هم ڀي وهان کي رهواسي هئہ. هم آتمائون کو جانا هئہ، يھ ٻُڌي ۾ چلتي ڦرتي رهنا چاهيئي. اَئسي نهين کِ مجھي تپسيا ۾ بِٺائو، يوگ کرائو يھ کهنا ڀي رانگ هئہ. ٻُڌوُ اَئسي کهينگي. بچي لوکک باپ کو خاص بئٺ کر ياد کرتي هئہ کيا؟ بابا بابا کرتي هين رهتي هئہ، کيي ڀُولتي هين نهين هئہ. ڇوٽي بچي اؤر هين جاستي ياد کرتي هئہ. مُک چلتا هين رهتا هئہ. يهان پرلوکک باپ کيون ڀُول جاتا هئہ؟ ٻُڌي يوگ کيون ٽُوٽ پرتا هئہ. مُک سين بابا بابا کهنا ڀي نهين هئہ. آتما جانتي هئہ بابا کو ياد کرنا هئہ. اَگر خاص بئٺني کي عادت هئہ تو يوگ سِڌ نہ هو سکي. يھ ايشوريہ يوگ تمکو سُيم ايشور سِکلاءِ رهي هئہ. يوگيشوَر کهتي هو نان. تمکو ايشور نين يوگ سِکايا هئہ کِ مجھ باپ کو ياد کرو. اَئسي نهين جب مجھي ديدِي يوگ ۾ بِٺاتي هئہ تو مزا آتا هئہ اُنکا يوگ کب اِسٿائي نهين رهہ سکينگا. سمجھو هارٽ فيل کي تکليف هو جاتي هئہ تو اُس سميہ کوئي يوگ ۾ بِٺائينگا کيا؟ يھ تو ٻُڌي کو ياد کرنا هئہ. منش جو ڀي يوگ سِکلاتي هئہ وهہ هئہ رانگ. يوگي کوئي ڀي اِس دنيا ۾ هئہ نهين. يوُن تو کسکو ڀي ياد کرو تو وهہ ڀي يوگ

هوئا. آنب اَچا لگتا هئہ تو اُن سين يوگ لگ جاتا هئہ لعل بتي اَچي لگتي هئہ تو وهہ ياد آئينگي تو اُن سين ٻي يوگ هوئا. پرنتو يهان تو ديهہ سهِت ديهہ کي جو ٻي سنٻنڌ هئہ اُن سيکو ٻوُل مجهہ ايک کي ساٿ يوگ لگائو. تب تمهارا کلياڻ هونگا. اۆر تم وکرماجيِت بن جائينگي. باپ هين آکر سدگتي کا راستا ٻتاتي هئہ. باپ کي ٻِگر کوئي ٻي سدگتي دي نہ سکي. باقي سپ هئہ دُرگتي کا راستا ٻتاني والي. سورڳ کها جاتا هئہ سدگتي کو اۆر مُکتيڌام جهان هم آتمائين رهتي هئہ وهہ هئہ گهر. اِس سميہ سپي کو دُرگتي ۾ پهونچاني والي هئہ، منش مت. نراکار باپ آکر سدگتي ديتي هئہ ڦر آڌا کلپ هم سدگتي ۾ رهتي هئہ. وهان ڀڳوان سين ملني وا مکتي جيوَن مکتي پاني ليئي دَر دَر ڀٽکتي نهين هئہ. جب راوڻ راجيہ شروع هوتا هئہ. تب دَر دَر ڍوُنڍنا شروع کرتي هئہ. کيونک هم گِرني لگ پرتي هئہ. ڀڳتي کو ٻي شروع هونا هين هئہ. تم جانتي هو اَڀي هم شرير کو ڇور ڦر شِواليہ ۾ جائينگي. ستيگ هئہ بيحد کا شِواليہ. اِس سميہ هئہ وئشاليہ. يهہ باتين ياد کرني پرتي هئہ. شِو بابا کو ياد نهين کرينگي تو وو يوگي نهين. يوڳي ٺهرا. تم کسکو سُنني کي ليئي کهتي هو تو کهتي هئہ هم دو وَچن سُنينگي. اَب دو وَچن تو بهت راميگرامي هئہ. من مناڀوَ، مڌياجي ڀوَ. مجهي ياد کرو اۆر ورثي کو ياد کرو. اِن دو وچنون سين هين جيوَن مُکتي ملتي هئہ. باپ کهتي هئہ مجهي ياد کرو تو نِروڳي بنينگي اۆر چکر کو ياد کرينگي تو ڌنوان بنينگي. دو وَچن سين تم ايوَر هيلدي اۆر ايوَر ويلدي بن جاتي هو. اَگر رائيٽ بات هئہ تو اُس پر چلنا پري، نهين تو سمجهتي هئہ ٻُڌوُ هئہ. اَلف اۆر بي يهہ هئہ دو وَچن. اَلف اَلاه، بي هوئي رچنا، بابا هئہ اَلف، بي هئہ بادشاهي تمهاري ۾ کوئي کو بادشاهي ملتي هئہ. کوئي پرجا ۾ جاتي هئہ. تم بچون کو پوتاميل رکنا چاهيئي ڪِ ساري دِن ۾ کتنا سميہ باپ کو اۆر ورثي کو ياد کيئا. يهہ شريمت باپ هين ديتي هئہ. آتمائون کو باپ سِکلاتي هئہ. منش ڌن کي ليئي کتنا ماٿا مارتي هئہ. ڌن تو برهما کي پاس بهت ٿا. جب ديکا ڪِ اَلف سين بادشاهي ملتي هئہ تو ڌن کيا کرينگي؟ کيون نہ سپ کُڇ اَلف کي حوالي کر بادشاهي ليوين. بابا نين اِس پر ايک گيت ٻي بنايا... اَلف کو اَلاه ملا... بي کو ملي بادشاهي.... اُسي سميہ ٻُڌي ۾ آيا همکو تو وشنو چترڀُج بننا هئہ، هم اِس ڌن کو کيا کرينگي! بس بابا نين ٻُڌي کا تالا کول ديئا. يهہ (ساکار) بابا تو ڌن کماني ۾ بِزي ٿا، جب راجائي ملتي هئہ تو گدائي کا کام کيون کري. ڦر بابا ٻوُک تو نهين مَرا. بابا کي پاس جو آتي هئہ اُنکي بهت اَچي پالنا چلتي هئہ. گهر ۾ ٻوُک مرتي هونگي. يهان تو جو شريمت پر چلتي هئہ اُنکو بابا ٻي بهت اَچي مدد کرتي هئہ. بابا کهتي هئہ سپکو راستا ٻتائو. تو بيحد کي باپ کو ياد کرو اۆر چکر کي ناليج کو ياد کرو تو تمهارا ٻيڙا پار هو جائينگا. کيوئيا آيا هئہ ٻيڙا پار کرني. تب تو گاتي هئہ پتت پاون، کيوئيا پرنتو ياد کسکو کرنا هئہ يهہ کسکو ٻي معلوم نهين هئہ. کيونک سروَوياپي کهہ ديئا هئہ. ايک هين شِو کي چِتر کو کهتي هئہ ڀڳوان. ڦر لکشمي نارائڻ يا برهما وشنو شنکر کو ڀڳوان کيون کهتي هئہ.

اَگر سڀ هين باپ بن جائي تو ورثا ڪؤن ديڱا. سرووياپي ڪهني سين تو نہ ديني والا رها، نہ ليني والا رها. لِکا هوئا هئہ برهما دواران اِستاپنا. اوپر ۾ شِو کڙا هئہ. شِو بابا برهما دواران ديوتا بناتي هئہ تو برهما ڀي ديوتا بنينگي. يهہ ڪام ايڪ باپ ڪا هين هئہ. اُنڪي هين مهما هئہ ايڪو اونڪار.... اَڪال مورت، آتما اَڪال مورت هوتي هئہ. اُنڪو ڪال نهين ڪاتي. تو باپ ڀي اَڪال مورت هئہ. شرير تو سڀڪي ختم هو جاتي هئہ. آتما ڪو ڪيي ڪال ڪاتا نهين هئہ. وهان اَڪالي مرتيوُ ڪب هوتا نهين هئہ. سمجهتي هئہ همڪو ايڪ شرير ڇور دوسرا لينا هئہ. سورڳ ۾ هئہ تو ضرور پُنرجنم ڀي سورڳ ۾ هين هونگا. يهان تو سڀ نرڪواسي هئہ. ڪهتي هئہ فلاڻا سورڳ پڌارا. تو ضرور پهلي نرڪ ۾ ٿا. اِتني سهج بات ڀي سمجهتي نهين هئہ. سنياسي ڀي نهين جانتي هئہ. وو تو جوتي جوت سَمايا ڪهہ ديتي هئہ. پارتواسي ڀڳت ڀڳوان ڪو ياد ڪرتي هئہ. سنياسي نهين هئہ، گرهستي ڀڳت هئہ. ڪيونڪ ڀڳتي پرورتي مارگ والون ڪي ليئي هوتي هئہ. وهہ تو هئہ تتوَ گياني. سمجهتي هئہ هم تتوَ سين يوگ لڳاءِ ڪر لينِ هو جائينگي. وهہ تو آتما ڪو ڀي وناشي مانتي هئہ. ستيہ ڪب بول نهين سڪتي. ستيہ هئہ ايڪ پرماتما. تمڪو اَڀي ستيہ ڪا سنگ هئہ تو باقي سڀ جهُوٺ هوئي. ڪلهيگ ۾ ست بولني والا ڪوئي منش هوتا هين نهين. رچتا اؤر رچنا ڪي باري ۾ ڪوئي ڀي ست نهين بولتا. شاسترون ۾ پرماتما سين ملني ڪا راستا هئہ. باپ ڪهتي هئہ تمڪو ڪوئي ڀي شاستر سين سار نهين ملا هئہ. اَڀي مئن تمڪو سڀي شاسترون ڪا سار بتلاتا هون. مکيہ جو گيتا هئہ اُن۾ ڀي پرماتما ڪي بدلي منش ڪا نام ڊال ديئا هئہ. جب ڪِ ڪرشن اِس سميہ سانوڙا هئہ. اَب ڪرشن ڪا ڀي اَئسا چِتر بنائين جو منش سمجهي. ڊبل شيڊ ديوي. ايڪ طرف سانوري ڪا شيڊ، دوسري طرف گؤري ڪا شيڊ ڦر اُن پر سمجهايا جائي ڪِ ڪام چِتا پر بئٺني سين ڪالا بن جاتي هئہ. ڦر گيان چِتا پر بئٺني سين گؤرا بن جاتي هئہ. نِورتي اؤر پرورتي دونو هين مارگ دِکانا هئہ. آئرن ايجيڊ ڦر گولڊن ايجيڊ بنتي هئہ. گولڊن ڪي باد ڦر سِلوَر، ڪاپر هوتي هئہ. آتما ڪهتي هئہ پهلي مئن ڪام چِتا پر ٿي. اَب مئن گيان چِتا پر بئٺي هون. اَب تم بچي جانتي هو هم پتت سين پَرستاني بن رهي هئہ. يوگ ۾ رهہ تم ڪوئي ڀي چيز بنائو تو ڪيي خراب نهين هونگي. ٻُڌي نيڪ رهني سين مدد ملتي هئہ. ليڪن هئہ مشڪل. بابا ڪهتي هئہ هم ڀي ڀوُل جاتي هئہ. بهت ترڪن‌بازي (ڦِسلني والِي) هئہ. بڙا اَڇا اَڀياس چاهيئي. اِستائي ياد ٺهر نهين سڪتي هئہ. چلتي ڦِرتي ياد ۾ رهني ڪا اَڀياس ڪرنا هئہ. لئٽرِن ۾ ڀي ياد ڪر سڪتي هو. ياد سين ٻل ملتا هئہ. اِس سميہ سچا يوگ ڪوئي ڀي جانتي هين نهين هئہ. باپ ڪي سِواءِ جو ڀي يوگ لڳاني سِکلاتي هئہ، وهہ رانگ هئہ. ڀڳوان نين جب يوگ سِکلايا تو سورڳ بن گيا. منشون نين جب يوگ سِکلايا تو سورڳ سين نرڪ بن گيا. ڪوئي ڀي اُلٽي چلن ٿوري چلتي هئہ تو ٻُڌي ڪا تالا بند هو جاتا هئہ. 10-15 مِنٽ ڀي ياد ۾ نهين رهہ سڪتي. نهين تو ٻوڍيون ڪي ليئي، بچون ڪي ليئي، بيمارون ڪي ليئي ڀي بهت سهج هئہ. بهت اَڇي مِنائي هئہ. ڀل گوُنڱا ٻئرا هو وهہ ڀي اِشارون سين

سمجھ سگهتي هئه. باپ کو ياد ڪرو تو يھ ورثا مليگا. ڪوئي ڀي آئي تو بولو هم آپڪو راستا بتاتي هئه. بيحد ڪي باپ سورڳ ڪي رچنا سين، سورڳ ڪي سدا سک ڪا ورثا ڪئسي ملتا هئه. يھ ڇوٽي ڇوٽي ڇِٽڪيان پَرچي بانٽتي رهنا چاهيئي. دِل ۾ بهت اُمنگ رهنا چاهيئي. ڪوئي ڀي ڌرم والا آئي تو هم اَئسي سمجھائين. باپ ڪهتي هئه يھ ديھ ڪي سڀ ڌرم ڇورو. مجهي ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. تم ميري پاس چلي آئينگي. پهلي پهلي يھ نِشچيه ڪرو ڦر دوسري بات. تب تک آگي بڊنا هين نهين هئه. اَپني کو آتما سمجھ باپ کو ياد ڪرو. بس يھ هئه سڀ سين فرسٽ ڪلاس بات. صرف دو اَکير هئه اَلف اؤر بي، باپ اؤر ورثا.اَڇا!

ميٺي ميٺي سڪيلڌي بچون پرت مات-پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گُڊمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون کو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار

(1) اَپنا سڀ ڪُڇ اَلف ڪي حوالي ڪر بي بادشاهي ليني هئه. پوتاميل رکنا هئه ڪِ باپ اؤر ورثي ڪي ڪتنا سميه ياد رهي.

(2) ڪوئي ڀي اُلٽي چلن نهين چلني هئه. اِسٿائي ياد ۾ رهني ڪا اَڀياس ڪرنا هئه.

وردان - باپ ڪي ساٿ ڪا اَنڀوَ ڪر محنت کو مُحبت ۾ بدلني والي پرماتم سنيهي ڀوَ

باپ دادا بچون کو اَپني سنيھ اؤر سهيوگ ڪي گودي ۾ بِٺاڪر منزل پر لي جا رهي هئه. آپ بچي صرف پرماتم سنيهي بن گود ۾ سمائي رهو تو محنت، مُحبت ۾ بدل جائينگي. لؤلين هوڪر ڪاريه ڪرو. باپ دادا هر سميه سروَ سنبنڌون سين آپڪي ساٿ هئه. شيوا ۾ ساٿي هئه اؤر اِسٿتي ۾ ساٿ هئه. سروَ سنبنڌون سين ساٿ نِڀاني ڪي آفر ڪرتي هئه، آپ صرف پرماتم سنيهي بنو اؤر جئسا سميه وئسي سنبنڌ سين ساٿ رهو تو اَڪيلاپن فيِل نهين هونگا.

سلوگن - سُوَ اُنتي اؤر شيوا ڪا بئلنس هين سڦلتا ڪا ساڌن هئه.